

Сврака.

Вло като снѣгъ, черно като смола, зелено като трѣва; върти се като бѣсно и бѣга въ гората лесно.“ Тази гатанка е измислена за свраката. Странитѣ и коремчето ѝ сж бѣли; крилата, главата и гърбътъ ѝ сж зеленикави съсъ сини талази, които отдалечъ изглеждатъ черни.

Драго е да гледашъ свраката, когато се разхожда по двора, вирнала на горѣ красивата си опашка и важно-важно клати хитрата си главица. Немирна и пѣргава е свраката, скача на всѣкъждѣ и безспирно цѣрка.

Свраката е по-умна отъ другитѣ наши птици: тя е хитра и лукава; прѣдпазлива и разсждлива е като лисица. Опитомената сврака е забавителна и интересна. Тя даже може да се научи да изговаря нѣкои думи. Заради красотата, умътъ и пѣргавината ѝ хората добродушно гледатъ на свраката, макаръ че тя е голѣмъ крадецъ и разбойникъ. Не оставяйте на открито прѣстени, верижки и други блѣстящи нѣща; свраката ще ги грабне и ще ги завлече въ гнѣздото си или пѣкъ ще ги скрие тѣй, че да не ги намѣрите никога. Но най-лошото е, че разбойницата разрушава безъ брой птичи гнѣзда, изхвърля малкитѣ птички, намира въ гнѣздата яйца, счупва ги и ги изпива. Понѣкога двѣ свраки се заселватъ близо до нѣкоя